

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अलीकंत्वप्रियेवृतेति
 दुर्वाससमभिप्रेक्ष्यते सर्वमुनयोब्रुवन् ॥ राज्ञाहिकारयित्वान्नं वयं स्नातुं समागताः ॥ ३० ॥ आकंठत्वा विप्रैर्षीकं सिद्धुं जामहे वयं ॥ दृथापाकः कृतोऽस्माभिस्त
 न्नं किंकरवामहे ॥ ३१ ॥ दुर्वासोऽवाच ॥ दृथापाकेन राजर्षेः पराधः कृतो महान् ॥ मास्मानयाक्षुर्दृष्ट्वैव पाण्डवाः क्रूरचक्षुषा ॥ ३२ ॥ स्मृतानुभावं राजर्षे
 बरीषस्य धीमतः ॥ विभेमि सुतरां विप्राहरिपादाश्रयाज्जनात् ॥ ३३ ॥ पाण्डवाश्च महात्मानः सर्वे धर्मपरायणाः ॥ शूराश्च कृतविद्याश्च व्रतिनस्तपसि स्थिताः ॥
 ॥ ३४ ॥ सदाचाररतानित्यं वासुदेवपरायणाः ॥ क्रुद्धास्ते निदहेयुर्वै तूलराशिमिवानलः ॥ ततएतानपृष्ट्वैव शिष्याः शीघ्रं पलायत ॥ ३५ ॥ वैशंपायन उवाच
 इत्युक्तास्ते द्विजाः सर्वे मुनिना गुरुणा तदा ॥ पाण्डवेभ्यो भृशं भीता दुद्रुवुस्ते दिशो दश ॥ ३६ ॥ सहदेवो देव नद्यामपश्यन्मुनिसत्तमान् ॥ तीर्थेष्वितस्ततस्तस्याविच
 चारगवेषयन् ॥ ३७ ॥ तत्रस्थेभ्यस्तापसेभ्यः श्रुत्वा तां श्रैव विब्रुतान् ॥ युधिष्ठिरमथाभ्येत्यतं वृत्तान्तं न्यवेदयत् ॥ ३८ ॥ ततस्ते पाण्डवाः सर्वे प्रत्यागमनकां क्षिणः ॥
 प्रतीक्षन्तः कियत्कालं जितात्मानो वतस्थिरैः ॥ ३९ ॥ निशीथेऽभ्येत्य चाकस्मादस्मान् सच्छलयिष्यति ॥ कथंचनि स्तरे मास्मात्कच्छ्रद्द्वैवोपसादितात् ॥ ४० ॥
 इति चिन्ता परान्दृष्ट्वानिः श्वसंतो मुहुर्मुहुः ॥ उवाच वचनं श्रीमान् रुष्णाः प्रत्यक्षतांगतः ॥ ४१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भवतामापदं ज्ञात्वा ऋषेः परमकोपनात् ॥
 द्रौपद्यां चितितः पार्था अहं सत्वरमागतः ॥ ४२ ॥ न भयं विद्यते तस्मादृषेर्दुर्वाससोऽत्यक्तं ॥ तेजसा भवतां भीतः पूर्वमेव पलायितः ॥ ४३ ॥ धर्मनित्यास्तु ये केचि
 न्न तेऽसीदंति कर्हि चित् ॥ आपृच्छेवो गमिष्यामि नियतं भद्रमस्तु वः ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेरितं केशवस्य बभूवुः स्वस्थमानसाः ॥ द्रौपद्यासहिताः
 पार्थास्तमचूर्णितं गतज्वराः ॥ ४५ ॥ त्वयानाथेन गोविंद दुस्तरामापदं विभो ॥ तीर्णाः पुनरिवासाद्यमज्जमाना महार्णवे ॥ ४६ ॥ स्वस्ति साधय भद्रं ते इत्यज्ञातोऽय
 यौ पुरी ॥ पाण्डवाश्च महाभाग द्रौपद्यासहिताः प्रभो ॥ ४७ ॥ ऊषुः प्रत्नष्टमनसो विहरंतो वनाद्वनं ॥ इति ते भिहितं राजन्यशोहमिह त्वया ॥ ४८ ॥ एवं विधान्य
 लीकानि धार्तराष्ट्रदुरात्मभिः ॥ पाण्डवेषु न स्थेषु प्रयुक्तानि वथा भवन् ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणि दुर्वासोपाख्याने त्रि
 षष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

नानार्थः ॥ ४९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे त्रिषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥